15/09/2023

Crucea este semnul care unește cerul cu pământul și transformă suferința în bucuria Învierii: Patriarhul Daniel



„Crucea lui Hristos arată iubirea smerită și milostivă a Sfintei Treimi. Ea este semnul care unește cerul cu pământul și care transformă suferința în bucuria Învierii”, a spus Patriarhul Daniel joi, de sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci.

Ortodoxia nu desparte Crucea de Înviere
„De aceea, în fiecare duminică, noi cântăm: «Iată, prin Cruce a venit bucurie la toată lumea». Ortodoxia nu desparte niciodată Crucea de Înviere și nici Învierea de Cruce, pentru că nici Hristos cel înviat din morți nu a făcut să dispară semnele răstignirii din Trupul Său”, a spus Preafericirea Sa.

„Ci, deși vindecate, semnele (sau stigmatele) răstignirii Sale totuși au rămas prezente în Trupul Său înviat din morți, ca dovadă a iubirii veșnice a Lui pentru umanitate și ca dovadă a faptului că iubirea lui Hristos și a Sfintei Treimi în general este iubire smerită și milostivă, pe spre slava lui Dumnezeu și mântuirea oamenilor.”

„Crucea este podoaba Bisericii în sensul că o vedem lipită cu icoana răstignirii lipită de masa Sfântului Altar, care este simbolul Mormântului Domnului și simbolul Învierii Lui din mormânt și arată deodată taina suferinței, dar și taina biruinței lui Hristos”, a mai spus Părintele Patriarh Daniel.

Cinstim Crucea pe care a fost răstignit Hristos
Preafericirea Sa a explicat semnificația sărbătorii: „Dacă în duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci, în Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci accentul cade pe înțelesul duhovnicesc al crucii, în această zi de 14 septembrie este pomenită însăși crucea de lemn pe care a fost răstignit Mântuitorul Iisus Hristos”.

„Crucea Mântuitorului Iisus Hristos, crucea istorică, crucea de lemn pe care a fost răstignit împreună cu doi tâlhari pe Dealul sau Muntele Golgota este crucea pe care o cinstim noi astăzi, crucea concretă, palpabilă, de lemn.”

În continuare, Patriarhul României a făcut istoricul acestei zile.

Când a fost înălțată Sfânta Cruce
În anul 326, an următor Primului Sinod Ecumenic de la Niceea, Împăratul Constantin cel Mare a trimis-o pe mama sa, Împărăteasa Elena, să caute la Ierusalim crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul Iisus Hristos. Odată găsit, în 328, acest sfânt odor a fost dăruit Patriarhului Macarie al Ierusalimului.

Acesta a urcat pe un amvon în aer liber și a arătat poporului Sf. Cruce, iar credincioșii au răspuns prin rugăciunea: „Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește” repetată de multe ori. Biserica Sfântului Mormânt a fost construită abia ulterior și a fost finalizată în 335.

„A fost sfințită sau târnosită în 13 septembrie 335 și în ziua următoare, 14 septembrie, a fost din nou arătată Crucea Mântuitorului celor prezenți acolo la sfințire, fiind ridicată tot într-un amvon, dar nu în afara bisericii, ci în interiorul bisericii. Și aceasta a fost o pecetluire a sărbătorii Înălțării Sfintei Cruci în Biserica Sfântului Mormânt, sau în Biserica Învierii Domnului, construită din porunca Împăratului Constantin”, a explicat Părintele Patriarh Daniel.

„Sfânta Elena nu mai era în viață, ea a trecut la Domnul în anul 329, dar în 335 era încă în viață Episcopul Ierusalimului, Macarie, și acesta a ridicat în noua Biserică a Sfântului Mormânt sau Învierii Domnului, pe amvon, Sfânta Cruce a lui Hristos.”

După ce perșii au atacat Țara Sfântă și au răpit lemnul Sfintei Cruci, Împăratul Heraclie a purtat un lung război cu ei. După ce a biruit, a recuperat Sfânta Cruce și a redat o parte din ea Ierusalimului, iar o altă parte a dus-o la Constantinopol.

Astfel, în 14 septembrie 629, Sf. Cruce a fost din nou înălțată în Biserica Învierii (la Sf. Mormânt al Domnului), ca semn al biruinței.

„Aceste evenimente istorice confirmă cinstirea lemnului Sfintei Cruci pe care a fost răstignit Hristos”, a subliniat Patriarhul României.

Crucea, sfințitoare a văzduhului
„Înălțarea Sfintei Cruci este o sărbătoare de post, pentru că ne aduce aminte de suferințele Domnului. În același timp este o sărbătoare de încurajare, pentru că prin cruce a venit bucurie la toată lumea, prin puterea iubirii Sale smerite a biruit Hristos mândria demonilor, păcatul neascultării proto-părinților și al neînfrânării lor, a lăcomiei lor după bunurile materiale.”

„Și a devenit semnul iubirii smerite și milostive, darnice. Crucea este deci, așa cum

spune Mineiul pe luna septembrie, și sfințitoare a văzduhului, a aerului, a atmosferei”, a mai explicat Preafericirea Sa.

„Prin Nașterea Sa în peșteră, Hristos a sfințit firea pământului. Prin botezul său în apele Iordanului, Hristos a sfințit firea apelor. Iar prin înălțarea Sa pe cruce, Hristos a sfințit văzduhul, aerul, atmosfera. Și Mineiul din 14 septembrie spune că această sărbătoare, Înălțarea Sfintei Cruci, înseamnă și sfințirea firii lemnului.”

Patriarhul României a participat joi la Sfânta Liturghie oficiată în Paraclisul Istoric „Sf. M. Mc. Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro